

Tartalom

Nagy gonddal őrizd a szívedet	1
Boldogok a tiszta szívűek	2-3
Gyermekek a tiszta szívről	4
Búza mag	5
Ismerős testvérek	6-7
Gyerekszáj	7
Elsőáldozás, bérmlás	8-9
Barnabás apostol	10
Úrnapja	11
Szentháromság-freskó	12
A sokolкаи eucharisztikus csoda ...	13-14
Beszámoló-k hírek	15-16

Nagy gonddal őrizd a szívedet, mert hiszen belőle indul ki az élet (Péld 4,23)

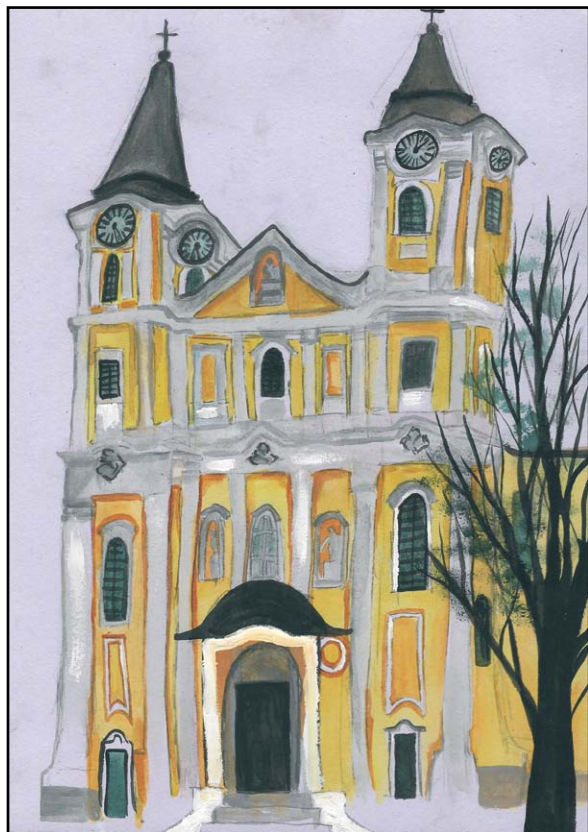
Az ószövetségi ember számára a „szív” szó többet jelentett, mint ma nekünk. Abban a korban az orvostudomány nem volt olyan fejlett, mint manapság, s nem tudták, mi az agy feladata az emberi testben. Ezért minden olyat, amely valójában az agy funkciója, a szívnek tulajdonítottak, így a megértést, tudást, bölcsességet is.

Itt születtek továbbá az ember döntései. Azt már tudták, hogy a szív az elsődleges életben tartója az emberi testnek, fizikai létezésünknek.

Emellett a szív, ahogy ma is használjuk ezt a szót, az érzések helye és itt található az ember szándékai, vágyai. Azaz az ószövetségi zsidóság számára a szív az emberi élet minden területének központja volt.

Ennek tükrében érthető, miért volt olyan fontos számukra, hogy megőrizzék tisztán a szívüket, s hogy miért mondja Jézus is: „Boldogok a tiszta szívűek, mert meglátják az Istent” (Mt 5,8). Fájdalmas tapasztalata volt azonban az ószövetségi embereknek, hogy szívük gyakran elfordult Istentől, s erre hívták fel a figyelmet a próféták is. Jeremiás így ír: „Csalárdabb az emberi szív mindennél és tele van gonosszággal. Ki lát bele titkos rejtekeibe” (Jer 17,9). A remény azonban nem szűnt meg, hogy nem a sötétség lesz a végső szó. Ezekiel próféta által így szólt Isten: „Új szívet adok nektek és új lelket öntök belétek. Kiveszem testetekből a kőszívet és hússzívet adok nektek” (Ez 36,26). Ez a legteljesebben Jézus Krisztus eljövételében teljesedett be: „Tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű, s megtaláljátok lelketek nyugalmát” – mondja ő (Mt 11,29b).

XVI. Benedek pápa *Názáreti Jézus* című könyvében az egyházatyát, Antiochiai Theophiloszt idézi a szív tisztaságával kapcsolatban: „Ha azt mondod nekem, mutasd meg nekem a te Istenedet, akkor azt felelem neked: Mutasd meg nekem a te emberedet. Istent ugyanis azok az emberek ismerik meg, akik képesek az ő látására, akiknél nyitva van a lélek szeme. Ahogy egy tükörnek tisztának kell lennie, úgy az ember bensejének is tisztának kell lennie”. Milyen jó lenne minden nap a tiszta szív örömeivel élni! Imádkozzunk együtt bátran mi is nap mint nap a zsoltárossal: „Tiszta szívet teremts bennem Istenem, új és erős lelket önts belém” (Zsolt 51,12).

Orbán Lili festménye

Ady Endre Általános Iskola 7. osztály

Bóka Balázs káplán

„Boldogok a tiszta szívűek, mert meglátják az Istent.” Beszélgetés Fliszár Károly atyával a szentgyónásról

- Hálás szívvel gondolok vissza erre a húsvétra. Azt a gyönyörűséget tapasztaltuk meg, hogy legalább kétszer annyi gyónó volt, mint tavaly. A közös lelki gyakorlatunknak ez volt az egyik gyümölcse.

- *Károly atya szerint, mit jelent a tiszta szív?*

- Nemcsak a 6. és a 9. parancsolat elleni vétkektől kell megszabadulunk!

Ami lefoglalja a szívünket, érdeklődési körünket, az befolyásolja látásmódunkat, szemléletünket. „Ahol a kincséd ott a szíved is! A test világa a szem, ha szemed ép, egész tested világos lesz! De ha a szemed rossz, sötét lesz egész tested.” – mondja Jézus.

Isten dolgait ne földi szemmel nézzük!

Péter azt mondta Jézusnak, amikor a szenvedéséről beszélt: Ez nem történhet meg veled! Nem tudta elképzelni, hogy Isten elképzeléseibe belefér a Messiás szenvedése is.

Ugyanez a Péter az utolsó vacsorán nem akarja, hogy Jézus megmossa a lábát. Emberi gondolkodásmódja nem fogja fel, nem fogadja el Isten alázatos-

ságát. Jézus azt válaszolta: „Ha meg nem moslak, nem vagy közösségben velem!” Jézus közösségben akar velünk lenni!

A kegyelem lassan megtisztítja a lelket. Péter is megváltozott. Rájött arra, amiről Szent Pál írt: Isten ott van mindenben. Ez pedig nem más, mint a majdnem látássá váló hit már ezen a földön.

- *A bűnbánat és a szentgyónás hogyan segíti a híveket a tiszta szívhez?*

- Az ember életében nincs minden rendben, de rendbe tehető: ez a szentgyónás.

A bűnbánat egyenlő az örömteli élettel. Úgy, ahogyan a tékozló fiú visszatért az irgalmas atyához. Atyja azt mondta: „Illő, hogy vigadjunk és örvendjünk, mert ez a fiunk meghalt és feltámadt, elveszett, de megkerült!”

Azért gyónok, mert Isten – az irgalmas atya – Jézus által meghív engem is a vele való közösségre, ünnepi vigasságra. Ebben részt akarok venni, az égnei és önmagamnak határtalan örömére!

Láthatjuk, mennyit érünk Istennek! Jézus keresztye adja meg a választ.

- *Hogyan készülünk fel a szentgyónásra?*

- Ha egy családban nem beszélgetnek, akkor nem is lesz egymásnak mondanivalójuk.

A Jóistennel is ugyanígy van, ha már nagyon régén gyóntunk, egy-két-három-öt éve, akkor bizony csak azt tudjuk mondani: „hazudtam, káromkodtam, verekedtem”. Miért? Mert elfelejtődnek a bűnök. Éppen a lényegesebb részek hiányoznak.

Minden annyit ér, amennyi áldozatot hozunk érte. Ha jól felkészülnek, akkor a szentgyónás igazi lelki táplálék lesz. Jó, ha leírják. Mert akkor nyugalom lesz a szívükben, hogy nem fognak semmi lényegeset kihagyni, akkor nem ugranak vissza, hogy ezt és ezt elfelejtettem.

- *Károly atya a gyóntatás alkalmával mindig törekszik arra, hogy személyesen szólítsa meg az embereket. Miért fontos ez?*

Fliszár Károly atya

- Én mindig úgy állok hozzá, hogy a közösséget érezze meg a gyónó, hogy nem egy angyal ül ott, hanem egy esendő ember, akinek van felhatalmazása ahhoz, hogy kimondja azt: „Feloldozlak”.

Fontos az együttérzés a gyónóval. Rembrandt csodálatos festményén (A tékozló fiú hazatérése) az atyának az egyik keze erős férfikéz, a másik gyengéd, finom, női. Aki a bűnbánat szentségéhez járul, kell, hogy érezze, az Atya gyengéden átölelő, anyai kezét is.

Nem elég elmondani azt, ami nem volt jó, amit bánok, kerülnöm kell. Szükséges keresni a megoldást is, azt, hogy mi a jó, azért, hogy tudjunk a mérlegben egyensúlyt tenni. A Jóisten kegyelme a feloldozás, az Ő hatalma mindenben benne van! De meg kell beszélni, hogyan lehet a bajból kijönni. A másiktól a jót kihozni, felér egy világbajnoksággal! Törekedni kell arra, hogy biztassuk a másikat, az értéket, a kincset lássuk meg!

Még Nagykanizsán történt velem. Több, mint egy héten keresztül minden reggel a szenteltvíztartónál a gyóntatószékemmel szemben állt egy középkorú férfi. Egyik nap megkérdeztem tőle, hogy engem tetszik várni? Azt mondta, nem, és átment a templom túlsó oldalára. Rá egy-két napra nyílik a gyóntatószék ajtaja, és megjelent. Azt mondta: „Tudja, én figyeltem, hogy hogyan mennek be, és hogyan jönnek ki gyónás után az emberek. Én is így szeretnék kimenni majd. Derűsen, fölszabadultan. Figyelte őket. Mennyire, hatással vagyunk egymásra, mekkora felelősség ez!

- *Mit jelent a gyónás a gyóntató számára?*

Nagyon érdekes dolog az, hogy ha én kijövök a gyóntatószékből, mindent elfelejtek. Én nem tudok emlékezni senkinek a hibájára, bűnére, gyöngeségére. 48 éves papság van már mögöttem, kinek a hibájára vagyok én kíváncsi? Senkiére. Az értékére inkább, a küzdelmére. Azt szeretem, tudott-e javulni? Hát ez gyönyörű!

A riportot készítette: Háriné Mile Mária Mónika

Frissen elsőáldozott gyerekek gondolatai a tiszta szívről - Dózsa György Általános Iskola 4. osztály

Szerintem semelyik ember sem lehet tökéletes. Az az ember tiszta szívű, aki a bűneit, amelyeket elkövetett, mindig megbánja és nem követi el többé. Próbál erre törekedni. Én is próbálok erre törekedni. Nem mindig sikerül, de próbálom. És aki fel tudja vállalni, amit tett, és nem titkolja el. Ha például valaki valakit bánt, fel kell vállalnia, bocsánatot kell kérnie és nem szabad úgy hagynia a dolgot.

Szabó-Füleki Bíborka

Szerintem az a tiszta szívű ember, aki minél közelebb akarja engedni magához Jézust, és kedves a másikkal.

Pásztori Kevin

Szerintem az a tiszta szívű ember, aki bár nincsen tökéletes ember, de még akkor is meg tud bocsátani a barátjának vagy egy másik embernek, hogyha nagyon nehéz is. És mindig segít, ha valaki bajban van. Szerintem biztos Isten segít neki ebben. Bármilyen történik vele, akkor mondjuk a barátjára nem zúditja egyszerre a sok terhet, hogy neki is nehezebb legyen, hanem fokozatosan próbál tőle segítséget kérni és ő is segít neki, ha vele valami történik.

Tóth Csenge

Szerintem az a tiszta szívű ember, aki mindig boldog és sose lehet letörni.

Molnár Eliza

+1

Szerintem az a tiszta szívű ember, aki gyónás után nem vétkezik, és ha vétkezik, akkor újra elmegy gyónni. Bekoszolódik a szíve, de van benne szándék arra, hogy rendezze ezt a koszt az Úr Jézussal, és akkor az már maga a tiszta szívűség.

Tóth Kornél

Búzamag

A búzamag képes arra, hogy egyszerű porrá mállva és sok kis magocskával ily módon egyesülve finom, illatos, tápláló kenyérré váljon az éhes ember számára. Ez a rovat szeretne abban hasznunkra lenni, hogy az életünk mindig egy kicsit együtt érzőbb, valahogy imádságosabb, hitelesebb, egy picit nagylelkűbb és még bátrabb lehessen azon az úton, amelyen együtt éljük az életet.

Boldogok a tiszta szívűek ...

2000 éve, amióta Jézus szembesítette hallgatóit ezekkel a ma már jól ismert paradoxonokkal, keresztények milliói elmélkednek a nyolc boldogságról. Próbálják felfogni, átérezni és átalakítani életszemléletüket ezeknek szellemében. Mert igazából nem elég csak megemészteni ezeket a rövid mondatokat, a feladatok teljesítése, amelyeket kijelölnek számunkra a lehetetlenséggel határos – sőt talán túl is van rajta.

Arnaldo Pigna, akinek a boldogságokról szóló könyvét a Sarutlan Kármelita Nővérek adták ki 2020-ban szinte összefoglalja az elmúlt évtizedek olasz nyelvű munkáit, de nyilván másutt, más nyelven is rengeteget írtak, adtak elő és prédikáltak a témáról. A szerző az örömről és az Isten országáról szóló hosszabb bevezetés után, *A boldogság arcai* alcímű részben sorra veszi a jézusi mondatokat, és szavanként elemzi őket három lényeges szempont szerint:

- 1) a boldogság „témája”, tartalma
- 2) kire, kikre vonatkozik (vagy nem vonatkozik)
- 3) mi is a „jutalom”, vagy inkább következmény

Általánosságban elmondható, hogy a boldogságok nem valamely tulajdonságok, illetve cselekedetek jövőbeli értékéről szólnak, hanem az itt és most már jelen lévő Isten országáról, amelybe belehelyezkedhetünk és életünk folyamán – amennyire képesek vagyunk – kiteljesíthetjük. Ha ilyen lélekkel vesszük fontolóra a boldogságokat, rögtön megérezhetjük, hogy erre magunk nem vagyunk képesek. Szükségünk van az újjászületésre, amelyről Jézus Nikodémusnak beszélt. Ezt öregkorban is „megtehetjük”, ha ráhagyatkozunk a Lélekre, hogy ott fűjjon, ahol akar, ha nyitottak vagyunk Isten kegyelmére és magunkba fogadjuk.

Végigolvasva az az érzésem, hogy nemcsak a könyvnek, hanem maguknak a boldogságoknak is a hatodik a foglalat: *Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják Istent.* (Mt 5,8) Akiknek a szíve tiszta, azoktól távol van a bűn, ami pedig távol tart Istentől. Ők azok, akik nem függnek a világ egykori és mai bálványaitól, akik meglátják a másik emberben az esendőt, akik békét szereznek, irgalmasak, szelídek, akik az igaz(ságos)ságra éheznek, akik sírnak és szenvednek a saját és mindenki más bűnei miatt, amelyekkel megástuk a szakadékot a Teremtő és a teremtmények között.

A szív a szentírási – és jézusi – felfogásban a gondolatok, a szándékok és az érzelmek keletkezésének helye, egyszóval a személyiségé. A szív tisztasága azt jelenti, hogy gondolataink helyesek, szándékaink a jóra irányulnak, érzelmeink pedig hitelesek és határozottak, a jót sugározzák másokra.

Az Ószövetség, és ennek nyomán a korabeli zsidóság azt tartotta tisztának, ami megfelelt a Törvénynek és az azt magyarázó szabályok sokaságának. A korábbi századokban a tisztaságot a szexuális bűnöktől, sőt magától a szexualitástól való megtartóztatással azonosították. Jézus határozottan ellene volt ezeknek a pontosan meghatározott „könnyítéseknek”: Nem az szennyezi be az embert, ami a szájába kerül, hanem ami elhagyja a száját. Ami elhagyja a száját, a szívből származik, a szívből törnek elő a gonosz gondolatok. (Mt 15,11-20) Ha a szándék nem tiszta, még az önmagukban helyes tettek (mint az ima, az adakozás, az áldozat bemutatása) is értéktelenekek, hamisak. A külsőségek megfelelő volta a belső jóság nélkül – ezt hívjuk ma farizeizmusnak. Jézus ezt a képmutatást tartotta a leg súlyosabb bűnnek, ezekre mondta a nyolc jaj-kiáltást. (Mt 23,13-36)

A tiszta szívűeknek Jézus a legnagyobb jót ígéri. Azt, amire mindnyájan vágyunk, amiért élünk és amiért anynyian meghaltak már az idők során: meglátjuk Istent. Az Istennel való legmélyebb és legelszántabb kapcsolatban álló emberek is csak vágytak erre. Mózes, akit az Úr a nép hűtlensége miatt Ábrahám helyére, a saját népe atyjának szánt, visszautasította az Úr ajánlatát. Azt viszont kérte, hogy láthassa őt. Isten válasza: *arcomat nem láthatod, mert ember nem láthat engem úgy, hogy életben maradjon.* (Kiv 33,20) Jézus megváltása hozta számunkra, hogy teremtményi voltunk ellenére megláthatjuk Istent. A tanítványok őt is csak a hit fényében láthatták, mi azonban – halálunk után – színről színre, azaz a számunkra lehetséges legteljesebb mértékben. Ez az az örömhír, amelyet Jézus nekünk szánt, és ha befogadjuk, új szívet, „hús szívet”, tiszta szívet ad nekünk.

Ismerős testvérek

A plébánia második emeletén, a gitáros ének-kar próbatermében nemrég csodálkoztam rá egy fényképre, melyen egy fiatalember 12 húrú gitáron játszik tehetségét, jókedvét, lelkesedését az Úristennek ajánlva. Ő és vele egész közösségünk nagy ünnepre készül: június 17-én, szombaton Vigh Balázst, egyházközségünk tagját Dr. Székely János püspök úr pappá szenteli. Ebből az alkalmából kérdeztem hivatásáról, a felkészülés éveiről.

Hitre jutni az Úristen kegyelmi ajándéka. Ennek a kegyelemnek része az az út, amelyen eljutunk Hozzá, mindazok a személyek, események, melyek formálnak minket mindaddig, amíg felismerjük Isten szeretetét. Hogyan formálódott a Te hited addig, amíg meghallottad az Úr hívását a papi szolgálatra?

Érdemes az alapoktól indulnunk. A zene mindig is része volt az életemnek valamilyen formában. Gimis koromban is a zenével kezdődött a lelki élet elmélyítése a sok gitáros dicsőítéssel, amiken egyik gyerekkori barátommal akár spontán, akár szervezett formában is részt vettünk. Ezeken az alkalmakon éreztem először igazán emberközelinek, vagy ha mondhatom így: barátinak az Isten jelenlétét. Nagyon fontos mozzanat ez mindenki istenkapcsolatában, úgy gondolom. Hogy „a saját bőrünkön” tapasztaljuk meg Jézus barátságát. Hiszen életünkben a barátok azok a személyek, akikhez mindig fordulunk, mert rájuk tényleg mindig számíthatunk. Elképesztő ez az érzés és annak megtapasztalása, hogy Ő tényleg ennyire egyszerűen felfedezhető az életünkben.

Innen tudunk továbblépni. Igen, tudom, számos helyen olvassuk, halljuk, hogy nincs egyforma hivatás, mert mindenki más történettel rendelkezik. És ez mind igaz is. DE! Amikor valaki tényleg, hűségesen, kikapuk keresése nélkül az Isten mellett dönt, Őmellette teszi le a voksát egy egész életre – ahogy a házaspárok is egymás mellett –, azzal együtt leteríti elé egész addigi életét is. Mikor egy férfi a papságot választja, akkor a legkevésbé sem lemondásról van szó. Ellenkezőleg. Teljesen átadom magam Neki, és

Vigh Balázs

onnantól kezdve már én is tudom, hogy nincs titkolni valóm Isten előtt. Ezzel a tudattal és nagyon nagy örömmel várom a papszentelést: hogy teljesen az Ővé leszek, ahogy Szent II. János Pál pápa jelmondata is jelezte: „Teljesen a tiéd!” Ez csak így működik. Jöhetünk bárhonnán, rendelkezhetünk bármilyen élettapasztalattal, az Isten teljességgel téged akar.

A Brenner János Hittudományi Főiskolán 6 éven keresztül készültél a papi hivatásra. Visszatekintve melyek voltak az elmúlt esztendőik mérföldkövei?

Intenzív hat év volt, azt mondhatom. Hol teljes gázzal, hol rükkverben. ☺ Mindenesetre az biztos, hogy már én sem az a 20 éves srác vagyok, azokkal a gondokkal, kérdésekkel, örömforrásokkal, aki akkor rálépett erre az útra. Megtanultam, hogy mennyi mindent kell tenni magunkért ahhoz, hogy kiegyensúlyozottan és tetterre készen jelen tudjunk lenni az emberek között. Ez papnövendékekre különösen is igaz, amikor arra készülünk, hogy teljes szívvel, odaadással és lelkesedéssel mutassuk meg Istennek azt az arcát, aki miatt mi úgy döntöttünk, hogy a missziós parancsból – „menjete, tegyetek tanítványommá minden népet...” – kőkeményen kivegyük a részünk.

Kik azok, akik példaképeid a papi hivatásban?

Pár szenttel kezdeném először is. Említettem már Szent II. János Pál pápát, akinek jóságát, életszent-

ségét talán senkinek nem kell bemutatnom. Loyolai Szent Ignácot általában mogorva arckifejezéssel ábrázolják a festményeken. Számomra mégis sokatmondó az a tény, hogy az 1540-ben megalapított szerzetesrendjének a „Jézus Társasága” nevet adta. Ez a kifejezés nagyon motivál engem is abban, hogy Jézus igazi társa, barátja lehessen. Néri Szent Fülöp, aki hagyta, hogy bolondnak nézzék, ezért, félig borotválkozott csak meg, fakérget és mohát evett, magába beszélt, mindezt csak azért, hogy tudja folytatni azt a küldetést a perifériára szorultak között, ahol felismerte Istent. Ő az, aki számomra képviseli ezt a mennyei derűt és megmutatja, hogy a humor elengedhetetlen fűszer a papságban.

Szerencsésnek mondhatom magam, mert mindig voltak pap barátaim. Gyerekkorom óta jó papi példák sorakoztak fel előttem. Ők mindig megmutatják számomra, hogy lehet ezt valóban úgy csinálni, ahogy a fentebb említett szentek is élték életüket.

Mit választottál papi jelmondatodul? Miért?

Különlegeset akartam. Mármint, ami nekem az. Ami igazán az enyém. Ami végigkísér egy életen át. Így esett a döntés Péter apostol egyik mondatára: „Minden gondotokkal forduljatok hozzám, mert neki gondja van rátok.” Mindig azt érzem, hogy ebben a mondatban gyönyörűen van megfogalmazva az én helyzetem. Mert azt akarom adni, amit én is csak kapok minden egyes nap Istentől. Hogy minden gondjkkal tudjanak fordulni hozzám az emberek, mert Istennek is gondja van rám.

Háriné Mile Mária Mónika

Családban – hitben

A szüleim, nagyszüleim számára nagyon fontos volt a hit; a szentmisén való részvétel, s elsősorban a rózsafüzér imádsága. Édesanyám engem, és később a lányomat is megismertette a katolikus hit alapjaival. Amikor a lányom iskolás lett, buzgón és nagy hittel tanulta a hittant, igyekeztünk őt is hitre nevelni!

Már nagyszülők vagyunk, és nagy öröm számunkra, hogy két unokánk, Stiliha Dénes és Dorián, szintén a keresztény hitben nevelkedik. Hálát adunk Istennek azért, hogy korábban a Szent Család Óvodába, most a Mindszenty iskolába járhatnak. Ebben az évben már elsőáldozók lehetnek!

Mi is igyekszünk erősíteni az ő hitüket. Sokat beszélgetünk velük a kereszténységről és a Bibliáról. Vasárnaponként együtt megyünk velük a szentmisére. Szeretném, ha a jó mellett dönteni akaró és tudó egészséges felnőttek lennének. A keresztény emberek általában derűsebbek és könnyebben tudják viselni az élet nehézségeit.

Anyukám sokszor elmondta: „Aki a jó Istenben hisz, az nem csalatkozik!”

Mi is – és gondolom még rajtunk kívül nagyon sok nagyszülő – azt szeretnénk, hogy unokáink megmaradjanak a hitben, és ne térjenek le az igaz útról!

Vígh Angéla

Elsőáldozás és bérnálás 2023. tavasz

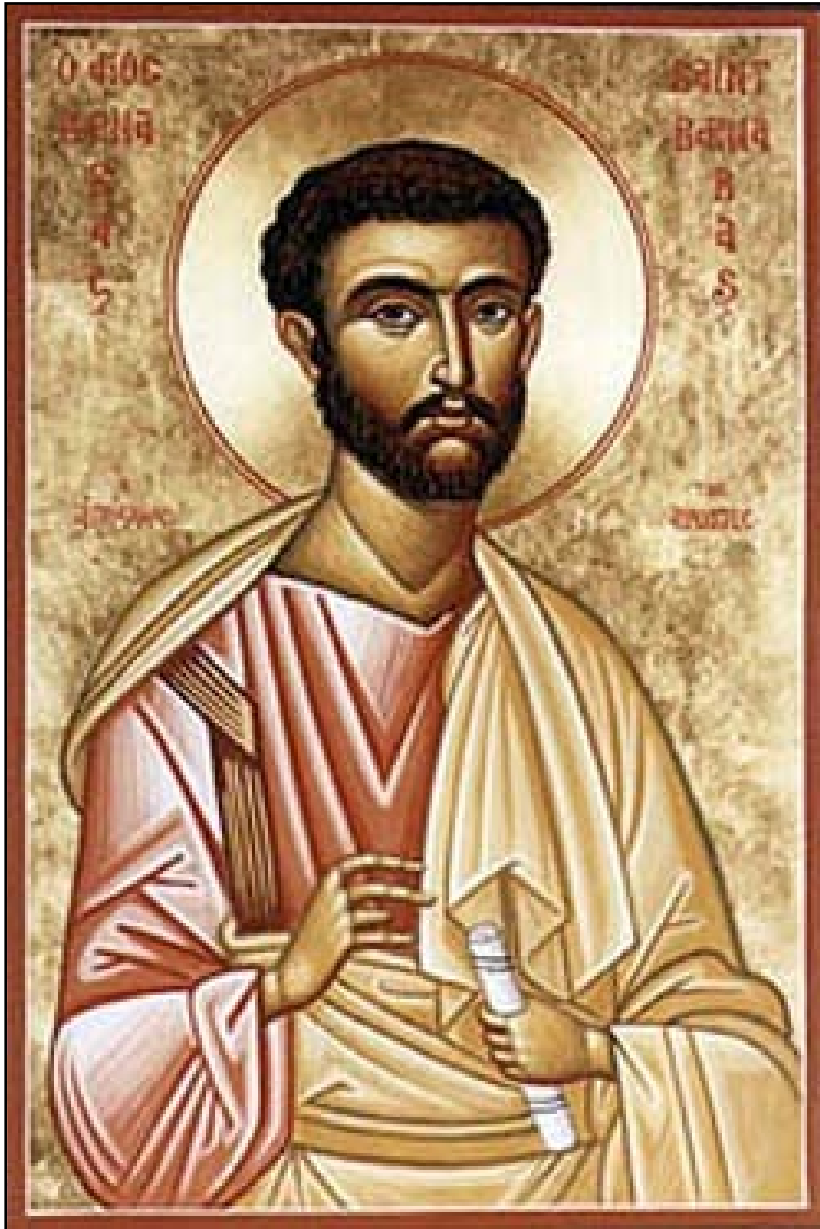

Elsőáldozás és bérálás 2023. tavasz

Barnabás apostol – június 11.

Barnabás apostol

Barnabás apostol azon kevesek közé tartozik, akiknek életéről hosszabban olvashatunk az Újszövetségben. Nem a Jézus által választott tizenkettő közé tartozott, hanem talán a hetvenkét tanítvány egyike, akik őt kísérték. A pünkösdi események után a jeruzsálemi közösség egyik oszlopa volt. Az Apostolok cselekedetei azt írja róla, hogy „József, akinek az apostolok a Barnabás melléknevet adták, ami azt

jelent, Vigasztalás fia, egy ciprusi származású levita, mivel földje volt, eladta azt, elhozta a pénzt, és letette az apostolok lába elé”.

Ugyancsak az Apostolok cselekedetei számol be arról, hogy „*derék ember, telve Szentlélekkel és hittel*”. Őt küldték az Antióchiában élő megtértekhez, hogy hirdesse Jézus örömhírét, így lett a legjelentősebb misszionárius Pál előtt, majd mellett. Antióchiai tevékenységének sikerét mutatja, hogy Jézus követői ott kapták először a keresztény (=Krisztus-követő) nevet. Azzal is nagy szolgálatot tett, hogy a rettegett üldözött, Saul megtérése után elvitte a jeruzsálemi egyház vezető férfiaihoz, és ezzel hitelesítette őt, akit korábbi működése miatt nagy bizalmatlanság övezett. Pált is ő hívta magával Tarsusból Antióchiába, majd gyűlést szervezett a júdeai testvérek megsegítésére.

Barnabás unokatestvére (vagy unokaöccse) volt Márk evangélista. Pál apostoltól elválva Márkkal közösen indult ciprusi igehirdető útjára. Ezután már semmi biztosat nem tudunk róla, a legenda szerint 60 körül, Cipruson megkövezték. Szalamisz közelében temették el. Sírja sokáig ismeretlen volt, csak az 5. században találták meg. A mellén ott volt a Máté-evangélium, amelyet egykor a saját kezével írt le. (!)

A jeruzsálemi egyház küldetésének nyomán kapta az apostol titulust. Ünnepe kezdettől június 11., eleinte csak a bizánci és a szír egyházban, majd a 11. századtól a rómaiban is.

Ábrázolása a hagyományos „öreg, bölcs”, azaz ősz hajú szakállas alak mellett gyakran történt fiatal, fekete hajú és szakállú, zsidó férfiként is.

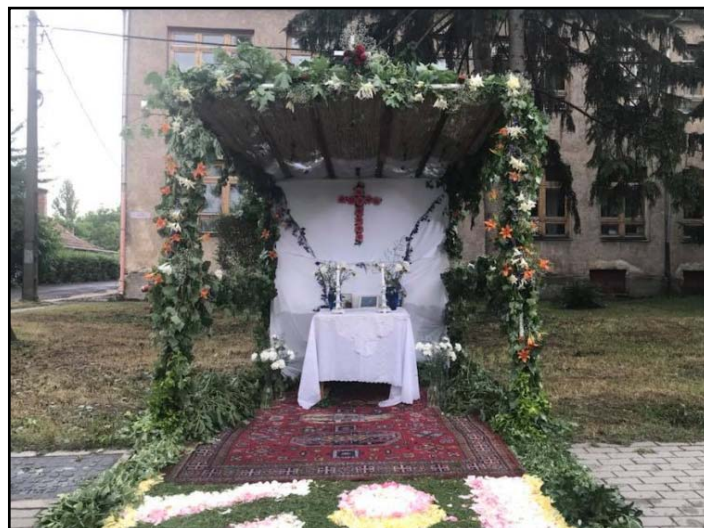
Naptár

Úrnapja – június 11.

Pünkösdtől 10 nappal, csütörtökön, a katolikusok Úrnapját, azaz az Eucharisziát ünnepelik. (A mennybemenetel/áldozócsütörtök ünnepéhez hasonlóan ez a „pirosbetűs” nap is átkerült a következő vasárnapra.) Szeged környékén Szentvérnapi is nevezik.

Az ünnep fő eseménye a körmenet volt, amelyben körülhordozták az oltáriszentséget. A körmenet útvonala mentén négy oltárt állítottak fel az ott tartandó rövid szertartás (evangélium-éneklés és áldás) céljára. Az oltárok fölé lombsátrat emeltek, az Oltáriszentség elé virágszirmot szórtak. A virágszőnyeg és a díszítésre szolgáló zöldágak a népi vallásosság körében varázserejű szentelményeknek számítottak, mint más ünnepek „megszentelődött” növényei (főleg betegség és villámcsapás ellen varázsoltak velük). Az Oltáriszentséget a talpas szentségtartóban, más néven úrmutatóban (latinul monstrantia) hordozták körül, s abban tették ki ünnepélyes szentségimádásra is. Az úrmutató fém részei mindenkor aranyból készültek (bár a szegényebb eklézsiák csak aranyoztatták), és a doboz, tornyocská, kápolna vagy sugár koszorúzta forma közepén ott az üveggel óvott nyílás, amelyben a Jézus-monogramos, feszületet ábrázoló, nagy kerek ostyát holdsarló alakú foglalat, a holdacska (latinul lunula) tartja.

Az Úr testének és vérének ünnepét – több, az Oltáriszentséget kapcsolódó csoda hatására – 1264-ben

Úrnapi sátor

IV. Orbán pápa tette kötelezővé, a hozzá kapcsolódó vallásgyakorlat is a XIII. században keletkezett. Az egyház a nagyheti gyász miatt nem ünnepelhette méltóképpen az utolsó vacsora misztériumát, az Oltáriszentség szerzését. Bár csütörtök ősidőkől fogva egészen napjainkig az Oltáriszentség emlékeztetere rendelt nap, mégis sokáig hiányzott a Kenyér és Bor kiváltságos ünnepe. A szentostya megszentelő erejéhez, gonosz és ártalmas dolgokat elűző hatalmához már a kora középkorban számos jámbor szokás (olykor kemény babona) fűződött, s részben ennek volt következménye, hogy a középkor utolsó századaitól felbukkanó eretnokségek, később a protestantizmus is, éppen az átlényegülés misztériumát tagadták. Az egyház ezekre a jelenségekre az eucharisztikus hit ünnepélyes megvallásával felelt. A középkorból néhány érdekes ábrázolás is fennmaradt a magyarországi úrnapi körmenetekről.

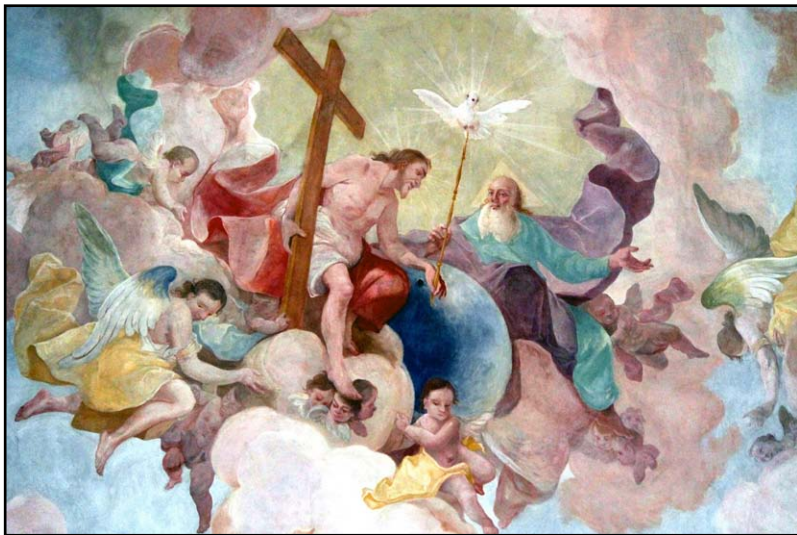
Az egyházi költészet legszebb – egyben legismeretesebb – verseit köszönhetjük az Oltáriszentség dicséretének; Aquinói Szent Tamás mai is énekelt himnuszait: *a Dicsérd Sion üdvözítőd, a Zengjed nyelv a dicsőséges test titkát s a drága vért, az Imádlak áhitattal Isten, rejtelem címűt* Babits Mihály fordította veretes magyar nyelvre.

Úrnapja templomunkban

Szentháromság-freskó

Johann Ignaz Cimbali

A templom-szentély belső boltszakaszának mennyezetén a festő Johann Ignaz Cimbali egyik legérdekesebb freskóját láthatja, aki fejét hátrahajtva nézegeti a „szegények Bibliáját”. Ez a Szentháromságnak egy szokatlan ábrázolása.

A különböző korok Szentháromság-ábrázolásai általában sok hasonlóságot mutatnak. Az egyik típus az Atyát hosszú szakállú ősz öregként (az ősz szakáll a bölcsesség szimbóluma), a Fiút az Atya jobbán trónoló, hosszú hajú ifjúként, a Szentleket felettük galamb képében lebegve ábrázolja. A másik típus a kereszten függő Fiúistent állítja a középpontba, keresztjét kitárt karral az Atya tartja, aki a megváltás művét kezdettől terveibe illesztette, s kettejük között a galambként lebegő Szentlélek képezi a hidat. (Egyedülálló, minden mástól különböző Andrej Rubljov (1360–1430) ikonja, amelyen egy asztal körül ülő három „angyal” hordozza a szent jelentést.) Cimbali freskója inkább az első típusba tartozik, de több módosítással. Az Atya és a Fiú hagyományos alakja nem trónszéken, hanem felhőkön trónol, a kettejük között lévő kék gömb talán nem is a Földet,

inkább a világmindenséget ábrázolja, hiszen hiányoznak róla a korabeli képeken megszokott „alkatrészek”, a szárazföldek és óceánok. A galamb/Szentlélek sem hiányzik, ott repül a felhők felett háromszöget alkotva a másik két isteni személy fejével.

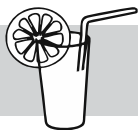
A kép közepét két ferde párhuzamos egyenes fogja közre: balról a Krisztus kezében tartott kereszt függőleges gerendája, jobbról pedig egy mívesen tagolt pálca, egy királyi jogar, amelyet a két férfialak a kezével, a galamb pedig a lábaival tart. Ez a jogar teremti meg az egységet a Szentháromság tagjai között. Övék az ország a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ezt a dicsőséget zengik a „mennyei seregek” az angyalok és angyalkák kara, akik Cimbali minden freskójának háttérét adják.

A kép érdekessége, hogy bár az angyalok mind komolyak az Atya és a Fiú egyaránt kedvesen mosolyog. A Fiú a teremtett világra néz, az Atya azonban egyenesen ránk, gyermekeire fordítja tekintetét.

Marx Mária

Andrej Rubljov (1360–1430) – Szentháromság

Frissítő

Egy XXI. századi csoda: a sokolkai eucharisztikus csoda

Raffaello Sanzio (1483-1520): A bolsenai csoda

A világ katolikus templomainak oltárain mindennap megtörténik a legnagyobb csoda: a kenyér és a bor átalakulása Krisztus igazi testévé és vérévé. Ennek ellenére, amikor szentáldozáshoz járulunk, a kenyér és a bor valódi természetét csak hitünkkel tudjuk megérinteni, mert érzékszerveink csak a kenyeret és a bort érzékelik, hiszen azok fizikai állapotát nem változtatja meg az átváltoztatás szava és a pap kézfeltétele. De vannak kivételek: az oltáriszentség-csodák.

2008. október 12-én, vasárnap 8 óra 30 perckor történt Lengyelországban, a sokolkai Szent Antal plébániatemplomban celebrált szentmisén, hogy áldoztatás közben, az oltár mellett egy már átváltoztatott (konszekrált) ostya esett ki az egyik pap kezéből. A pap megszakította az áldoztatás sorát, felvette a szentostyát, és a liturgikus normáknak megfelelő-

en abba a kis vízzel töltött edénybe tette, amelyben a pap mossa le az ujjait áldoztatás után. Ilyenkor a szentostya a gyakorlat szerint feloldódik a vízben.

Julia Dubowska nővér volt a plébánia sekrestyése. A szentmise végén, Stanislaw Gniedziejko atya kérésére, egy másik edénybe öntötte át a vizet és a benne úszó szentostyát. Tudva, hogy a Szent Kenyér feloldódása időbe telik, az új edénykét a plébánia sekrestyéjében található széfbe helyezte, amelyhez csak neki és a plébánosnak volt kulcsa. Egy héttel később, október 19-én, missziós vasárnapon, amikor a pap a szentostya állapotáról kérdezte, Julia nővér a széfhez ment. Amikor kinyitotta az ajtót, érzékelte a kovásztalan kenyér finom illatát. Amikor kinyitotta az edénykét, egy ívelt, élénkvrös foltot látott a jobbára sértetlen ostya közepén. A víz azonban nem színeződött el.

A nővér azonnal értesítette a papot, aki behívta a plébániára a többi jelenlévő papot, köztük a meghívott misszionáriust, Ryszard Gorowskit. Mindannyian elképedtek attól, amit láttak. Diszkréten hallgattak az eseményről, tekintettel annak fontosságára. Emberi szemmel ekkor nehezen volt megállapítható, hogy az ostya egy részének megváltozott formája szerves növekedés, kémiai reakció vagy egyéb ok eredménye-e. Azonnal értesítették Edward Ozorowski bialystoki metropolita érseket, aki más egyházmegyei tisztségviselőkkel együtt Sokolkába utazott. Mindannyiukat mélyen meghatotta, amit láttak. Az érsek elrendelte, hogy a következő intézkedéséig örködjének az ostya felett.

Október 29-én az ostyát az edénykében átvitték a plébánia Isteni Irgalmasság Kápolnájába, és a tabernákulumban helyezték el. Másnap az érsek döntése alapján a vérfoltos szentostyát kiemelték a vízből, és egy kis kendőre tették, amit aztán visszahelyeztek a szentségházba. A szentostyát három évig tartották így, mígnem 2011. október 2-án ünnepélyesen bevitték a templomba. Az első évben titokban tartották. Ezalatt az egyházi hatóságok azon töprengtek, hogy mit tegyenek, mivel úgy vélték, hogy Istentől kapott jele van szó, amelyet értelmezniük kellett.

2009. január közepére a szentostya emberi szövetté változott töredéke természetes módon megszáradt, de a vérfoltként vagy inkább vérröggként megmutató formája jól láthatóan megmaradt. Azóta az állaga nem változott. Ugyanebben a hónapban az érsek kérte az átváltozott ostya kórszövettani vizsgálatát. Március 30-án egyházi bizottságot hozott létre a jelenség tanulmányozására.

Az átalakult ostya egy darabját két szakértő, Prof. Maria Sobaniec-Lotowska és Prof. Stanislaw Sulkowski egymástól függetlenül vizsgálta a hiteles eredmények érdekében. Mindketten a Bialystoki Orvostudományi Egyetem hisztopatológusai. A vizsgálatokat az egyetem kórbonctani tanszékén, a Lengyel Tudományos Akadémia Etikai Bizottságának irányelvei szerint, az ott előírt tudományos normák és kötelezettségek alapján végezték. A vizsgálatokat részletesen dokumentálták és lefényképezték. A minták elemzése alapján megállapították, hogy a Szent Ostya vízben fel nem oldódott része beívódott a kendőbe. A vörös vérrög tisztán megmaradt. Az ostyának ez az átalakult része száraz és törékeny volt,

és elválaszthatatlanul összefonódott az ostyaformát megőrző részével. A vett minta elég nagy volt az összes szükséges vizsgálat elvégzéséhez.

A két független vizsgálat eredményei tökéletesen megegyeztek. Arra a következtetésre jutottak, hogy az ostya átalakult fragmentumának szerkezete megegyezik a haldokló élő ember szívizomszövetével. Prof. Maria Sobaniec-Lotowska nyilatkozata szerint a szívizom rostjainak szerkezete mélyen összefonódik az ostyáéval, oly módon, hogy azt a tudomány által ismert módokon nem lehet megvalósítani. Tehát nem lehet ember műve.

A vizsgálatok bebizonyították, hogy az elemzett ostyához nem adtak idegen anyagot, egy része inkább egy haldokló személy szívizomjának struktúráját vette fel. Ez a fajta jelenség a természettudományos alapon megmagyarázhatatlan. Ugyanakkor az Egyház azt tanítja nekünk, hogy a kenyér Krisztus testévé vált Krisztus szavának erejével az utolsó vacsorán. Ezt az átváltoztatást ismétlik meg a papok minden általuk bemutatott szentmise során felszenteltségüktől fogva.

A kórszövettani vizsgálatok eredményeit 2009. január 21-én adták át a Bialystoki Egyházmegyének, amely hivatalos közleményben kijelentette:

„A sokolkai esemény nem áll szemben az Egyház hitével; inkább megerősíti azt. Az Egyház vallja, hogy az átváltoztatást követően, a Szentlélek erejével a kenyér Krisztus testévé, a bor pedig az Ő vérévé változik. Jézus utolsó vacsorakor elhangzott szavainak elisméltése és a kézföltétel során a Szentlélek erejével a kenyér Krisztus testévé, a bor pedig az Ő vérévé változik. E jelenség meghívás az Eucharisztia minden szolgája számára, hogy hittel és felelősséggel osszák a hívőknek az Úr testét, a hívők pedig kellő imádással fogadják azt.”

Aleteia.org cikke alapján Sipos János és

Siposné Ivancsics Evelin

Beszámolók-hírek

2023. szeptember 8-9-én nagyszabású rendezvénysorozattal emlékezünk a Zalai Mária Kongresszus 75. évfordulójára

Idén lesz a 75. évfordulója az 1948. szeptember 7-én és 8-án Zalaegerszegen megrendezett Zalai Mária Kongresszusnak, amely a katolikus Zala vármegye utolsó nagy lobbanása volt az üldöztetések sötét éveinek kezdetén. A munkanap ellenére, a becslések szerint 35 ezer ember részvételével zajlott Zala vármegye újkori történetének talán legnagyobb volumenű rendezvénye, amelynek fő szónoka Mindszenty József bíboros-hercegprímás, egykori zalaegerszegi plébános és veszprémi püspök volt. Ahogy Kiss Ádám e lap hasábjain 11 évvel ezelőtt megjelent írásában olvasható, a Magyar Dolgozók Pártjának helyi szervezete többféle módon próbálkozott, hogy elvonja a figyelmet a Mária Kongresszusról. Egyebek mellett a falvakban gazdaasszony-kiállításokat, Zalaegerszegen pedig nagy sportünnepélyt szerveztek olimpiáknak, többek között Papp László és Pataki Ferenc meghívásával. Emellett 480 agitátort vetettek be, akiknek a feladata a bomlasztás volt. A hangosító eszközök használatát megtiltották a szervezőknek, és a bíboros beszéde alatt az Arany Bárany szálloda ablakaiból a párttagok gyalázkodó kiáltásokkal zavarták a bíborost, miközben gramofonról 1919-es mozgalmi dalokat játszottak. A Kossuth utca felől is zene szólt, amelynek célja ugyancsak a hívek megzavarása volt.

A 2023. szeptember 8-án és 9-én, pénteken és szombaton a korabeli eseményeket idézve és megemlékezve rendezvénysorozatra kerül sor, amelynek az előkészületei már az év eleje óta zajlanak.

Az előzetes program szerint a korabeli eseményekhez hasonlóan a rendezvény első napján, szeptember 8-án koraeste a ferences templomban Veni Sancte szentmisével és fáklyás menettel indulna megemlékezés Udvardy György veszprémi érsek vezetésével. 1948-ban 300 szeretetmáglya lobbant a város környéki dombokon, amelyeket most a tervek szerint fáklyák, illetve fényfestés jelképez. Este Varga László kaposvári megyéspüspök lányokhoz, asszonyokhoz szóló szentbeszédére kerül sor a kertvárosi templomban, majd megszólalnak a harangok a város templomaiban. Egész éjszaka zenés szentségimádás, a városba érkező ereklék előtti hódolat és litánia várja a híveket, közösségeket a Kertvárosba.

Szeptember 9-én szombaton délelőtt Székely János megyéspüspök – szerencsés esetben szabadtéri – szentmiséjére, utána a Nagytemplomban koncertre kerül sor. Délután a Mindszentyneumban a Mária Kongresszus egyháztörténeti és mariológiai előadásai következnek. A Márfi Gyula nyugalmazott érsek által celebrált esti Te Deumos szentmise után Tolcsvay László Mária evangéliuma című rockoratóriuma csendül fel a Nagytemplomban, Zalaegerszegen először, Sasvári Sándor, Sáfár Mónika és a zeneszerző közreműködésével.

Foglaljuk imáinkba a megemlékezést!

Sipos János

Dicsőítés

Urunk mennybemenetelének ünnepén, vasárnap a 10 órai szentmise zenei szolgálatát – örömkre – ismételten a hangszeres, többségében fiatalokból álló énekkar adta. A hangszerekkel kísért közös éneklés mellett nagyon szép, női szólóéneket is hallhattunk.

Nemcsak a fiatalok, de mi idősek is szívesen hallgatjuk, és kapcsolódunk be a karizmatikus énekekbe a liturgiák során. A mai szentmisén a zenei dicsőítés is segített bennünket abban, hogy lélekben még jobban rá tudtunk hangolódni és szívünkkel elfogadni Stróber László plébános úr homíliájában elhangzottakat, miszerint

Jézus a mennyben van, nem hagyott el, hanem ott vár bennünket. Tanúságot kell tenni hitünk-ről, hiszen ő velünk van a világ végéig. A fenti gondolatok adjanak mindannyiunknak reményt, és együtt, egymást segítve haladjunk az örök élet, a mennyország felé.

Az énekkar szolgálatát megköszönve, kérjük a zsoltaáros szavaival, hogy a továbbiakban is „énekeljete új éneket az Úrnak, minden föld zengjen dalt az Úrnak” az Ő dicséretére és a mi örömkre.

Bangó Józsefné, Szent Anna cursillo csoport

Beszámoló-hírek

Anyakönyvi hírek

2023. áprilistól - júniusig

Házasságkötés

Lökkös László és Ferenczi Vanda
Csóra Gyula és Szabó Magdolna
Deák Dominik és Bogár Júlia
Barabás Gábor és Horváth Viktória

*Jókívánságainkat fejezzük ki a pároknak, a kölcsönös
szeretemben szentelődjenek meg házasságukban!*

Keresztelés

Molnár Zsombor Mirkó	Domján Márk
Marton Maja Krisztina	Tatai Janka
Marai Léna	Nagy Olivér
Varga Jázmin	Horváth Ferenc
Goldfinger Liliána	Takács Nimród
Lakatos Tifani Málna	

*Köszöntjük a Katolikus Egyház és
egyházközségünk legifjabb tagját!
Isten éltesse sokáig!*

Temetés

dr. Turcsányi Sipos Tiborné sz. Csizsár Zsuzsanna (1935)
özv. Horváth Zoltánné sz. Asztalos Éva Gizella (1931)
Büki Ferenc (1955)
özv. Kámán Józsefné sz. Kámán Ilona (1935)
özv. Domonkos Ferencné sz. Parrag Mária (1930)
Horváth Imre (1945)
özv. Berke Gyuláné sz. Berta Bernadett (1950)
dr. Kutasi Istvánné sz. Kerekes Teréz (1943)
Gacsai György Tiborné sz. Csepregi Éva Ilona (1940)
Illés Ibolya (1965)
Kámán Ferenc (1934)
özv. Molnár Sándorné sz. Somogyi Klára (1938)
Györkös István (1938)
Kovács Józsefné sz. Bogár Irén Mária (1954)
Domján Károly Dezső (1955)
Bíró Tibor (1962)
Sefner Zoltán (1975)
Miszori Szabolcs Roland (1979)
özv. Ludányi Attiláné sz. Tóth Ibolya (1942)
Németh István (1948)
Cser Sándor (1952)
Takáts György (1940)
Szujker Jánosné sz. Goldfinger Valéria (1958)
özv. Helvei Ferencné sz. Varga Mária (1929)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség
kéthavonta megjelenő tájékoztató lapja.

Szerkeszti:

Tájékoztatói Munkacsoport
E-mail: harangszozeg@gmail.com

Felelős kiadó:

Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:
8901 Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91
Telefon: (92) 599-230, Fax: 599-231
www.mariamagdolna.hu
E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Nyomda:

Gura Nyomda Kft. – Zalaegerszeg

Az újságban megjelenő írások és a hozzájuk kapcsolódó
fényképek tartalmáért kizárólag azok szerzői felelnek.